

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 28 januari 2003

Nr 13—16

INNEHÅLL

Nr		Sidan
13	Lag om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet	29
14	Lag om elektroniska signaturer	34
15	Lag om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen	42
16	Handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2003 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster	43

Nr 13

Lag

om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet

Given i Helsingfors den 24 januari 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att genom främjande av elektroniska dataöverföringsmetoder göra uträttandet och behandlingen av ärenden smidigare och snabbare i förvaltningen, vid domstolar och andra rättskipningsorgan samt i utsökningsförfarandet, samt att öka datasäkerheten i anslutning till dessa.

I lagen föreskrivs om de rättigheter och skyldigheter samt det ansvar som myndigheterna och deras kunder har vid elektronisk kommunikation.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när anhängiggörande

och behandling av förvaltningsärenden, domstolsärenden, åtalsärenden och utsökningsärenden samt delgivning av beslut i nämnda ärenden sker på elektronisk väg, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Lagen gäller i tillämpliga delar också annan myndighetsverksamhet.

Med domstolsärenden avses mål och ärenden som behandlas vid allmänna domstolar, förvaltningsdomstolar och specialdomstolar. Med domstolsärenden avses dessutom ändringsökande i förvaltningsärenden även hos förvaltningsmyndigheter och andra rättskipningsorgan. Lagen tillämpas dessutom på elektronisk kommunikation när behandlingen av ett förvaltningsärende ankommer på någon annan än ett offentligt samfund eller när en rättegångshandling får tillställas någon som av domstol förordnats att ta emot handlingar.

Lagen tillämpas inte på förundersökning och polisundersökning.

Angående elektronisk kommunikation inom evangelisk-lutherska kyrkan i Finland föreskrivs särskilt.

RP 17/2002
FvUB 14/2002
RSv 220/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG (31999L0093); EGT nr L 13, 19.1.2000, s. 12

3 §

Annan lagstiftning

Vid utträttande och behandling av ärenden hos myndigheter tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om anhängiggörande av ärenden, delgivning av beslut, offentlighet i myndigheternas verksamhet, behandling av personuppgifter, arkivering av handlingar, det språk som används vid behandling av ärenden och om hur ärenden behandlas.

Bestämmelser om användningen av elektroniska signaturer och certifikattjänster i anslutning till dem finns i lagen om elektroniska signaturer (14/2003).

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *elektronisk dataöverföringsmetod* telefax och teletjänster, såsom elektroniska blanketter, elektronisk post och rätten att använda elektroniska datasystem, samt andra på elektronisk teknik baserade metoder där data förmedlas via en trådlös överföringskanal eller kabel, dock inte telefonsamtal,

2) *elektroniskt meddelande* information som har sänts med en elektronisk dataöverföringsmetod och som vid behov kan sparas i skriftlig form, och

3) *elektroniskt dokument* ett elektroniskt meddelande som hänför sig till anhängiggörandet eller behandlingen av ett ärende eller till delgivningen av ett beslut.

2 kap.

Myndigheternas skyldigheter

5 §

Anordnande av elektronisk service

En myndighet som har behövlig teknisk, ekonomisk och övrig beredskap skall inom ramen för den erbjuda var och en möjlighet att i syfte att anhängiggöra ärenden eller för behandlingen av dem sända meddelanden till en elektronisk adress eller specificerad anordning angivna av myndigheten. I nämnda fall

skall dessutom var och en erbjudas möjlighet att i elektronisk form sända myndigheten anmälningar som den enligt gällande bestämmelser skall tillställas, utredningar och andra motsvarande handlingar som den begärt samt andra meddelanden.

En myndighet kan också tillhandahålla den service som avses i 1 mom. så att den endast gäller vissa av myndighetens uppgifter eller på vissa verksamhetsställen.

Myndigheterna skall sträva efter att använda maskinvara och programvara som ur kundernas synvinkel i tekniskt hänseende är så kompatibel och lätt att använda som möjligt. Myndigheterna skall dessutom säkerställa att datasäkerheten både i kommunikationen med kunderna och i informationsutbytet mellan myndigheterna är tillräcklig.

6 §

Myndigheternas tillgänglighet

Myndigheterna skall se till att deras elektroniska dataöverföringsmetoder fungerar och att de i mån av möjlighet kan användas också vid andra tidpunkter än under ämbetsverkens öppettider.

7 §

Information om myndigheternas elektroniska adresser

Myndigheterna skall på lämpligt sätt informera om de adresser som skall användas vid den elektroniska kommunikationen med dem.

Om rättelseyrkanden får framställas eller besvär anföras också på elektronisk väg hos en myndighet, skall behövliga adressuppgifter finnas i anvisningen om rättelseyrkande eller besvärsanvisningen. I övrigt tillämpas i fråga om framställande av rättelseyrkanden och anförande av besvär vad som föreskrivs särskilt.

3 kap.

Avsändande av elektroniska meddelanden

8 §

Ansvar för att elektroniska meddelanden kommer fram

Elektroniska meddelanden sänds till myndigheterna på avsändarens ansvar.

9 §

Krav på skriftlig form och underskrift

Vid anhängiggörande och behandling av ärenden uppfyller också elektroniska dokument som sänts till en myndighet kravet på skriftlig form. Om det vid anhängiggörande eller behandling av ett ärende krävs en undertecknad handling, uppfylls kravet på underskrift också genom en sådan elektronisk signatur som avses i 18 § lagen om elektroniska signaturer.

Ett elektroniskt dokument som inkommit till en myndighet behöver inte kompletteras med en underskrift, om dokumentet innehåller uppgifter om avsändaren och om det inte finns anledning att betvivla dokumentets autenticitet och integritet. Om ett elektroniskt dokument som sänts till en myndighet innehåller utredning om ett ombuds behörighet, behöver ombudet inte lämna in fullmakt. Myndigheten kan dock förordna att en fullmakt skall lämnas in, om den har anledning att betvivla ombudets behörighet eller behörighetens omfattning.

10 §

Ankomsttidpunkten för ett elektroniskt meddelande

Ett elektroniskt meddelande anses ha kommit in till en myndighet när det finns tillgängligt för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas.

Kan ankomsttidpunkten för ett elektroniskt meddelande inte utredas på grund av att myndighetens elektroniska dataöverföringsmetod varit i olag eller ur bruk eller utredning inte kan läggas fram av någon annan jämförbar orsak, anses meddelandet ha kommit in vid den tidpunkt då det har avsänts, om tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram.

11 §

När av myndigheterna inbegärda handlingar anses ha inkommit inom utsatt tid

Utlåtanden, redogörelser, svaromål, bemö-

tanden och andra motsvarande handlingar som en myndighet begärt vid behandlingen av ett ärende anses ha kommit in inom utsatt tid, om handlingen kommer in senast den sista dagen av den utsatta tiden på ett i denna lag angivet sätt. Detta tillämpas också i fråga om handlingar som en myndighet berett någon tillfälle att lämna in.

I övrigt gäller beträffande tidsfrister och deras verkningar vad som föreskrivs särskilt.

12 §

Bekräftelse av att ett elektroniskt dokument har mottagits

En myndighet skall utan dröjsmål meddela avsändaren av ett elektroniskt dokument att dokumentet har mottagits. Meddelandet kan sändas i form av en automatisk kvittens via datasystemet eller på något annat sätt. Bekräftelsen av mottagandet inverkar inte på förutsättningarna för behandlingen av ett ärende, om vilka det föreskrivs särskilt.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på handlingar som kommit in per telefax eller på därmed jämförbart sätt.

13 §

Diarietföring eller registrering av elektroniska dokument

Alla elektroniska dokument som kommer in skall diarietföras eller deras ankomst registreras på något annat tillförlitligt sätt.

Av diarieanteckningarna eller andra motsvarande anteckningar skall framgå tidpunkten då ett dokument kommit in och att dokumentets integritet och autenticitet konstaterats.

14 §

Teknisk bearbetning av elektroniska meddelanden

En myndighet får i tekniskt avseende bearbeta elektroniska meddelanden, om detta är nödvändigt för att ge dem sådan form att de kan läsas, sparas eller arkiveras.

15 §

Överföring av elektroniska dokument

Ett elektroniskt dokument som gäller anhängiggörande eller behandling av ett ärende och som av misstag sänts till en myndighet skall utan dröjsmål överföras till den myndighet som dokumentet är ställt till. Den som sänt myndigheten dokumentet skall underrättas om överföringen.

I förvaltningsärenden och förvaltningsprocessärenden tillämpas dessutom vad som särskilt föreskrivs om överföring av ärenden till behörig myndighet.

I ett överfört ärende anses tidsfristen ha iakttagits, om den behöriga myndigheten får dokumentet inom utsatt tid.

4 kap.

Elektronisk signering av beslutshandlingar och elektronisk delgivning

16 §

Elektronisk signering av beslutshandlingar

En beslutshandling kan signeras elektroniskt. En myndighets elektroniska signatur skall uppfylla kraven i 18 § lagen om elektroniska signaturer.

17 §

Kopia av beslutshandling

När giltighetstiden för myndighetens elektroniska signatur i en beslutshandling löpt ut har en part rätt att på begäran avgiftsfritt få en kopia av beslutshandlingen.

18 §

Bevislig elektronisk delgivning

Ett beslut från vars delgivning en besvärstid börjar löpa eller som för att träda i kraft skall delges en part kan med partens samtycke delges också i form av ett elektroniskt meddelande, dock inte per telefax eller på därmed jämförbart sätt. Detsamma gäller andra beslut och handlingar som enligt

särskilda bestämmelser skall delges bevisligen. Myndigheten skall i dessa fall meddela att parten eller dennes företrädare kan hämta beslutet från en av myndigheten anvisad server, databas eller någon annan fil.

Parten eller dennes företrädare skall identifiera sig när beslutshandlingen hämtas. För identifieringen krävs ett certifikat som uppfyller de krav som ställs på kvalificerade certifikat i lagen om elektroniska signaturer eller någon annan motsvarande identifieringsteknik som är datatekniskt tillförlitlig och bevislig.

Ett beslut anses ha delgivits när handlingen har hämtats från den länk som myndigheten anvisat enligt 1 mom. Om beslutet inte har hämtats inom sju dagar efter myndighetens meddelande, iakttas vid delgivningen vad som annanstans i lag föreskrivs om delgivning.

19 §

Annan elektronisk delgivning

Övriga handlingar får delges den som saken gäller i form av elektroniskt meddelande på det sätt som personen i fråga uppgett. Om det emellertid krävs för tillgodoseende av skyddet för den personliga integriteten eller av ett särskilt behov av skydd eller säkerhet hos den som saken gäller, eller för att trygga de rättigheter som den som saken gäller har, skall vid delgivning av handlingar iakttas vad som föreskrivs i 18 § eller annars angående delgivning.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

20 §

Maskinell underskrift

Stämningansökningar, stämningar samt rättegångshandlingar som sänds i form av elektroniska meddelanden får undertecknas maskinellt.

I fråga om maskinell underskrift av handlingar som kommit till i förvaltningsmyndigheternas verksamhet samt av utsökningshandlingar föreskrivs särskilt.

21 §

Arkivering

Elektroniska dokument skall arkiveras på ett sådant sätt att det senare går att visa att de är autentiska och till innehållet oförändrade.

22 §

Närmare föreskrifter och anvisningar

Arkivverket meddelar närmare föreskrifter och anvisningar om diarieföring eller annan registrering samt om arkivering av elektronisk kommunikation.

Finansministeriet ger anvisningar och rekommendationer om säkerställande av samordningen och datasäkerheten inom den elektroniska kommunikationen samt om anordnande av myndigheternas elektroniska service.

23 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Helsingfors den 24 januari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Genom denna lag upphävs lagen den 30 december 1999 om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden (1318/1999) och lagen den 28 juni 1993 om elektronisk telekommunikation i rättegångsärenden (594/1993) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

25 §

Övergångsbestämmelser

Av justitieministeriet beviljade tillstånd att använda det meddelandeförmedlingssystem som justitieministeriet upprätthåller förblir i kraft när denna lag träder i kraft. Tillståndsansökningar som är anhängiga vid justitieministeriet när lagen träder i kraft avgörs med iakttagande av de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. När lagen har trätt i kraft skall den som använder meddelandeförmedlingssystemet uppfylla de tekniska krav som systemet förutsätter.

De ansökningar om införande i finansministeriets förteckning över certifikatutfärdare och certifikat som är anhängiga vid statsrådet när lagen träder i kraft förfaller.

Anvisningar som meddelats med stöd av lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden förblir i kraft tills det meddelas nya anvisningar eller föreskrifter.

När det någon annanstans i lagstiftningen finns en hänvisning till lagen om elektronisk telekommunikation i rättegångsärenden eller till lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden innebär hänvisningen efter denna lags ikraftträdande en hänvisning till denna lag.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 14

L a g**om elektroniska signaturer**

Given i Helsingfors den 24 januari 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja användningen av elektroniska signaturer och tillhandahållandet av produkter för elektroniska signaturer och tjänster i anslutning till dem samt att främja datasekretessen och dataskyddet vid elektronisk handel och elektronisk kommunikation.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *elektronisk signatur* data i elektronisk form som är fogade till eller logiskt knutna till andra elektroniska data och som används som en metod för verifiering av undertecknarens identitet,

2) *avancerad elektronisk signatur* en elektronisk signatur som

a) är knuten uteslutande till undertecknaren,

b) gör det möjligt att identifiera undertecknaren,

c) är skapad med medel som endast undertecknaren kontrollerar, och

d) är knuten till andra elektroniska data på ett sådant sätt att eventuella senare förvanskningar av dessa data kan upptäckas,

3) *undertecknare* en fysisk person som lagligen innehar signaturframställningsdata och agerar på sina egna vägnar eller på den fysiska eller juridiska persons vägnar som han eller hon företräder,

4) *signaturframställningsdata* unika data, såsom koder eller hemliga krypteringsnycklar, som undertecknaren använder för att skapa en elektronisk signatur,

5) *anordning för signaturframställning* programvara eller maskinvara för användning av signaturframställningsdata då en elektronisk signatur skapas,

6) *signaturverifieringsdata* data, såsom koder eller öppna krypteringsnycklar, som används för att verifiera en elektronisk signatur,

7) *certifikat* ett intyg i elektronisk form som kopplar ihop signaturverifieringsdata med en undertecknare och bekräftar undertecknarens identitet,

8) *certifikatutfärdare* en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller certifikat,

9) *produkt för elektroniska signaturer* maskinvara eller programvara, eller relevant del i sådant system, som är avsedd att användas av dem som tillhandahåller tjänster vid tillhandahållande av tjänster i anslutning till elektroniska signaturer eller som är avsedd att användas för att skapa eller verifiera elektroniska signaturer, samt

10) *tjänst i anslutning till elektroniska signaturer* tillhandahållande av certifikat samt andra produkter för elektroniska signaturer och tjänster i anslutning till dem.

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på elektroniska signaturer samt på dem som tillhandahåller allmänheten produkter för elektroniska signaturer och tjänster i anslutning till dem.

I fråga om användningen av elektroniska signaturer inom förvaltningen gäller dessutom vad som bestäms särskilt.

4 §

Fri rörlighet för tjänster och produkter

I denna lag avsedda produkter för elektroniska signaturer och tjänster i anslutning till dem skall ha fri rörlighet på den inre marknaden.

5 §

Säkra anordningar för signaturframställning

En säker anordning för signaturframställning skall på ett tillräckligt tillförlitligt sätt säkerställa att

1) signaturframställningsdata i praktiken kan förekomma endast en gång och att de förblir konfidentiella,

2) signaturframställningsdata inte kan härledas ur andra data,

3) signaturen är skyddad mot förfalskning,

4) undertecknaren kan skydda signaturframställningsdata så att andra inte kan använda dem, samt

5) anordningen inte förändrar de uppgifter

som skall signeras eller hindrar att de presenteras för undertecknaren före signeringen.

En anordning för signaturframställning anses alltid uppfylla kraven i 1 mom., om

1) den överensstämmer med de allmänt erkända standarder som Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt och som har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, eller

2) ett kontrollorgan, beläget i Finland eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som har utsetts för att bedöma om kraven uppfylls har godkänt anordningen som en säker anordning för signaturframställning.

6 §

Kontrollorgan

Kommunikationsverket kan utse kontrollorgan med uppgift att bedöma om anordningar för signaturframställning uppfyller kraven i 5 § 1 mom. Kontrollorganen kan vara privata eller offentliga inrättningar.

En inrättning kan utses till kontrollorgan under förutsättning att

1) den är oberoende i fråga om sin verksamhet och ekonomi,

2) dess verksamhet är tillförlitlig, ändamålsenlig och icke-diskriminerande,

3) den har tillräckliga ekonomiska resurser för ett ändamålsenligt ordnande av verksamheten och täckande av ett eventuellt ersättningsansvar,

4) den har tillgång till yrkeskunnig och opartisk personal i den omfattning som behövs, samt

5) den har tillgång till sådana lokaliteter och sådan utrustning som verksamheten kräver.

Kommunikationsverket utser kontrollorganen på ansökan. Ansökan skall utöver sökandens kontaktuppgifter och handelsregisterutdrag eller motsvarande utredning innehålla uppgift om huruvida sökandens verksamhet uppfyller kraven i 2 mom. Kommunikationsverket meddelar vid behov anvisningar om de uppgifter som skall ingå i ansökan och om inlämnandet av dem till Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket övervakar kontrollorganens verksamhet. Om ett kontrollorgan inte uppfyller fastställda krav eller om det bryter mot bestämmelserna, skall Kommunikationsverket återkalla beslutet genom vilket det utsett kontrollorganet. Kontrollorganen skall underrätta Kommunikationsverket om sådana ändringar i verksamheten som inverkar på förutsättningarna för att bli utsedd till kontrollorgan.

Vid bedömningen av anordningar kan kontrollorganet anlita utomstående personer. Kontrollorganet svarar också för det arbete som dessa utför.

2 kap.

Tillhandahållande av kvalificerade certifikat

7 §

Kvalificerade certifikat

Med kvalificerat certifikat avses ett certifikat som uppfyller kraven i 2 mom. och som har utfärdats av en certifikatutfärdare som uppfyller kraven i 10—15 §.

Ett kvalificerat certifikat skall innehålla

- 1) uppgift om att certifikatet är ett kvalificerat certifikat,
- 2) uppgift om certifikatutfärdaren och dennes etableringsstat,
- 3) undertecknarens namn eller pseudonym med uppgift om att det är en pseudonym,
- 4) signaturverifieringsdata som motsvarar de signaturframställningsdata som undertecknaren innehar,
- 5) det kvalificerade certifikatets giltighetstid,
- 6) det kvalificerade certifikatets identifieringskod,
- 7) certifikatutfärdarens avancerade elektroniska signatur,
- 8) eventuella begränsningar i fråga om användningen av det kvalificerade certifikatet, samt
- 9) särskilda uppgifter om undertecknaren, om de behövs med tanke på ändamålet med det kvalificerade certifikatet.

8 §

Kvalificerade certifikat som tillhandahålls av en certifikatutfärdare som inte är etablerad i Finland

Ett certifikat som anges vara kvalificerat och som tillhandahålls av en certifikatutfärdare som inte är etablerad i Finland anses uppfylla kraven på kvalificerat certifikat i denna lag, om

1) certifikatutfärdaren är etablerad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och certifikatet uppfyller etableringsstatens krav på kvalificerat certifikat, eller

2) certifikatutfärdaren har anslutit sig till ett frivilligt ackrediteringssystem i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och uppfyller de nationella krav som i denna stat föreskrivits för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer, nedan direktivet om elektroniska signaturer, eller

3) certifikatet garanteras av en certifikatutfärdare som är etablerad i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och uppfyller de nationella krav som i denna stat föreskrivits för genomförande av direktivet om elektroniska signaturer, eller

4) certifikatet eller certifikatutfärdaren har erkänts enligt ett bilateralt eller multilateralt avtal mellan Europeiska gemenskapen och tredje länder eller internationella organisationer.

9 §

Anmälan om inledande av verksamhet

En certifikatutfärdare som avser att tillhandahålla allmänheten kvalificerade certifikat skall innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till Kommunikationsverket. Anmälan skall innehålla certifikatutfärdarens namn och kontaktuppgifter samt de uppgifter som behövs för att säkerställa att kraven i 7 § och 10—15 § uppfylls. Kommunikationsverket kan meddela för tillsynen behövliga föreskrifter och rekommendationer om det närmare innehållet i de uppgifter som skall lämnas och om inlämnandet av dem till Kommunikationsverket.

Kommunikationsverket skall utan dröjsmål efter det att anmälan inkommit förbjuda certifikatutfärdaren att tillhandahålla certifikat som anges vara kvalificerade, om certifikaten inte uppfyller kraven i 7 § 2 mom. eller om certifikatutfärdaren inte uppfyller kraven i 10—15 §.

Certifikatutfärdaren skall utan dröjsmål skriftligen underrätta Kommunikationsverket, om de uppgifter som avses i 1 mom. har ändrats.

Kommunikationsverket för ett offentligt register över certifikatutfärdare som utfärdar kvalificerade certifikat.

10 §

Allmänna skyldigheter för certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat bör bedriva verksamheten på ett omsorgsfullt, tillförlitligt och ändamålsenligt sätt samt bemöta sina kunder på ett icke-diskriminerande sätt. Certifikatutfärdaren skall ha tillräckliga tekniska kunskaper och ekonomiska resurser med tanke på verksamhetens omfattning. Certifikatutfärdaren svarar för alla delområden av verksamheten, även för att tjänster och produkter som produceras av personer som certifikatutfärdaren eventuellt anlitar är tillförlitliga och fungerar.

Certifikatutfärdaren skall

1) säkerställa att personalen har tillräcklig sakkunskap, erfarenhet och kompetens,

2) förfoga över tillräckliga ekonomiska resurser för ordnande av verksamheten och täckande av ett eventuellt skadeståndsansvar,

3) hålla sådana uppgifter om certifikaten och certifikatverksamheten allmänt tillgängliga som behövs för bedömning av certifikatutfärdarens verksamhet och tillförlitlighet, samt

4) trygga att signaturframställningsdata är konfidentiella då certifikatutfärdaren själv framställer dem.

Certifikatutfärdaren får inte lagra eller kopiera de signaturframställningsdata som överlåtits till en undertecknare.

11 §

Tillförlitliga maskinvaror och programvaror

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall se till att de system samt maskinvaror och programvaror som används är tillräckligt säkra och tillförlitliga samt skyddade mot ändringar och mot förfälskning.

En maskinvara eller programvara avsedd för elektroniska signaturer anses alltid uppfylla kraven i 1 mom., om den överensstämmer med de allmänt erkända standarder som Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt och som har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

12 §

Utfärdande av kvalificerade certifikat

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall omsorgsfullt och på ett tillförlitligt sätt kontrollera identiteten hos den som ansöker om kvalificerat certifikat och andra uppgifter som hänför sig till sökandens person och som är relevanta för utfärdandet och upprätthållandet av det kvalificerade certifikatet. Certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall identifiera sökanden personligen.

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall innan ett avtal ingås informera sökanden om villkoren för användning av det kvalificerade certifikatet, inbegripet eventuella begränsningar av användningen, om frivilliga ackrediteringssystem, myndighetstillsynen över verksamheten samt förfarandena för klagomål och avgörande av tvister. Informationen skall ges skriftligen i sådan form att sökanden kan förstå den utan svårighet. Informationen skall ges åtminstone på finska eller svenska enligt sökandens val.

13 §

Återkallande av ett kvalificerat certifikat

Undertecknaren skall omedelbart begära att den certifikatutfärdare som utfärdat ett kva-

lificerat certifikat skall återkalla det, om undertecknaren har grundad anledning att anta att signaturframställningsdata används på obehörigt sätt.

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall omedelbart återkalla ett kvalificerat certifikat, om undertecknaren begär det. Begäran om återkallande av ett kvalificerat certifikat anses ha inkommit till certifikatutfärdaren då den har stått till utfärdarens förfogande så att begäran kan behandlas.

Ett kvalificerat certifikat kan också återkallas om det annars finns särskild anledning till det. Undertecknaren skall alltid underrättas om att det kvalificerade certifikatet har återkallats och om tidpunkten för återkallandet.

14 §

Register som skall föras av certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall föra register över utfärdade kvalificerade certifikat (*certifikatregister*). I registret skall införas

1) de uppgifter som det kvalificerade certifikatet skall innehålla enligt 7 § 2 mom.,

2) de uppgifter som hänför sig till sökandens person och som avses i 12 § 1 mom., inbegripet uppgift om det förfarande för identifiering av sökanden som använts då det kvalificerade certifikatet utfärdades, och behövliga uppgifter om den handling som eventuellt anlåtats för identifieringen, samt

3) de uppgifter som avses i 21 § om kontroll av ett certifikats giltighet som gjorts på spärllistan, om en certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat utnyttjar rätten att registrera uppgifter enligt 21 §.

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall säkerställa att den som förlitar sig på en avancerad elektronisk signatur som är baserad på ett kvalificerat certifikat har tillgång till certifikatets i 7 § 2 mom. definierade innehåll. De uppgifter som avses ovan i 1 mom. 3 punkten behöver dock inte införas i certifi-

katregistret, om certifikatutfärdaren på annat sätt ser till att den som förlitar sig på certifikatet kan förete tillförlitligt bevis på behörig kontroll av spärllistan.

Certifikatutfärdaren skall också föra ett register över återkallade kvalificerade certifikat (*spärllista*) som skall vara tillgängligt för dem som förlitar sig på kvalificerade certifikat. På spärllistan skall på lämpligt sätt och utan dröjsmål införas uppgift om att ett kvalificerat certifikat har återkallats samt exakt tidpunkt för återkallandet.

De uppgifter som nämns i 2 och 3 mom. skall vara tillgängliga dygnet runt.

15 §

Förvaring av uppgifterna i certifikatregistret

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat skall på ett tillförlitligt och ändamålsenligt sätt förvara uppgifterna i certifikatregistret i 10 år från det certifikatet upphörde att gälla.

16 §

Skadeståndsansvar för certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat är ansvarig för skada som åsamkats den som förlitat sig på ett kvalificerat certifikat, om skadan uppkommit genom att

1) de uppgifter som antecknats i det kvalificerade certifikatet var felaktiga vid den tidpunkt då certifikatet utfärdades,

2) det kvalificerade certifikatet inte innehåller de uppgifter som nämns i 7 § 2 mom.,

3) den person som anges i det kvalificerade certifikatet inte vid den tidpunkt då certifikatet utfärdades var i besittning av de signaturframställningsdata som motsvarar de signaturverifieringsdata som anges eller definieras i certifikatet,

4) de signaturframställningsdata och signaturverifieringsdata som framställts av certifikatutfärdaren eller en person som denne anlitat inte kan användas som komplement till varandra, eller

5) certifikatutfärdaren eller en person som denne anlitat inte har återkallat det kvalificerade certifikatet på det sätt som anges i 13 §.

Certifikatutfärdaren är fri från ansvar enligt 1 mom., om utfärdaren visar att skadan inte har orsakats av vårdslöshet hos utfärdaren själv eller någon som denne har anlitat.

En certifikatutfärdare ansvarar inte för skada som orsakats av att ett kvalificerat certifikat har använts i strid med de begränsningar av användningen som ingår i det.

I fråga om skadeståndsansvaret för certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat gäller i övrigt vad som bestäms i skadeståndslagen (412/1974).

Vad som bestäms i denna paragraf tillämpas också på en certifikatutfärdare som för allmänheten garanterar att ett certifikat är ett kvalificerat certifikat.

17 §

Ansvar för obehörig användning av signaturframställningsdata

Undertecknaren ansvarar för skada som orsakats av obehörig användning av signaturframställningsdata för skapande av en avancerad elektronisk signatur som är baserad på ett kvalificerat certifikat tills en begäran om återkallande av certifikatet har inkommit till certifikatutfärdaren så som anges i 13 § 2 mom.

En konsument har emellertid ansvar enligt 1 mom. endast om

1) konsumenten har överlåtit signaturframställningsdata till någon annan,

2) det beror på vårdslöshet från konsumentens sida, som inte är lindrig, att signaturframställningsdata åtkommit av någon som är obehörig att använda dem, eller

3) konsumenten på annat sätt än som nämns i 2 punkten har förlorat besittningen till signaturframställningsdata och har underlåtit att begära att det kvalificerade certifikatet skall återkallas så som anges i 13 § 1 mom.

Ett avtalsvillkor som till konsumentens nackdel avviker från bestämmelserna i 2 mom. är utan verkan.

3 kap.

Elektroniska signaturers rättsverkan och behandlingen av personuppgifter

18 §

Elektroniska signaturers rättsverkan

Om det beträffande en rättshandling i lag ställs krav på underskrift, uppfylls detta krav åtminstone genom en sådan avancerad elektronisk signatur som baserar sig på ett kvalificerat certifikat och har skapats med en säker anordning för signaturframställning.

19 §

Behandling av personuppgifter

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten certifikat får inhämta de personuppgifter som är nödvändiga för att utfärda och upprätthålla ett certifikat endast hos undertecknaren själv. När det gäller certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat ingår närmare bestämmelser om utfärdandet av kvalificerade certifikat, de register som skall föras och förvaringen av uppgifter i 2 kap.

När identiteten hos den som ansöker om certifikat kontrolleras får certifikatutfärdaren kräva att sökanden uppger sin personbeteckning. Undertecknarens personbeteckning får inte tas in i certifikatet.

Endast med undertecknarens uttryckliga samtycke får personuppgifter

1) inhämtas från andra källor än hos undertecknaren själv, eller

2) behandlas för andra ändamål än det som anges i 1 mom.

I fråga om behandlingen av personuppgifter gäller dessutom vad som bestäms i personuppgiftslagen (523/1999).

20 §

Användning av befolkningsdatasystemet

Certifikatutfärdaren har med uttryckligt samtycke av den som ansöker om certifikat rätt att ur befolkningsdatasystemet skaffa och

i det kontrollera de personuppgifter som lämnats av sökanden.

Uppgifterna i befolkningsdatasystemet lämnas ut som en offentlighetsrättslig prestation enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

21 §

Registrering av uppgift om kontroll av certifikats giltighet

Certifikatutfärdaren får registrera uppgifter om kontroll av certifikatens giltighet som gjorts på spärllistan. De registrerade uppgifterna får användas endast för fakturering av användningen av certifikat och för verifiering av rättshandlingar som företagits med hjälp av elektroniska signaturer som är baserade på certifikat.

4 kap.

Allmän styrning och tillsyn

22 §

Allmän styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen samt utvecklandet av certifikatverksamheten ankommer på kommunikationsministeriet.

Kommunikationsverket skall övervaka att denna lag iakttas. Kommunikationsverket meddelar vid behov tekniska föreskrifter och rekommendationer om kraven på tillförlitlighet och datasäkerhet i verksamheten när det gäller certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat som hänför sig till elektroniska signaturer.

I fråga om avgifter för Kommunikationsverkets tillsyn och andra prestationer gäller vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Dataombudsmannen skall övervaka att bestämmelserna om personuppgifter i denna lag iakttas. Vid fullgörandet av uppgiften har dataombudsmannen rätt att få information och utöva tillsyn i enlighet med personuppgiftslagen. Bestämmelser om sökande av ändring när det gäller dataombudsmannens verksamhet finns i personuppgiftslagen.

23 §

Rätt till upplysningar

Utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt har Kommunikationsverket rätt att av certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat som hänför sig till elektroniska signaturer och av dem som dessa certifikatutfärdare anlitar få de upplysningar som behövs för fullgörande av de uppgifter som anges i 22 §.

24 §

Inspektionsrätt

En inspektör som Kommunikationsverket har förordnat för uppgiften har rätt att utföra inspektioner för tillsynen över att denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen följs. Den som utför inspektionen har rätt att hos en certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat som hänför sig till elektroniska signaturer och hos dem som denne anlitar undersöka sådana maskinvaror och programvaror som kan vara av betydelse vid tillsynen över att denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen följs.

En certifikatutfärdare som tillhandahåller allmänheten kvalificerade certifikat som hänför sig till elektroniska signaturer, och de personer som denne anlitar, skall för inspektion ge en inspektör som avses i 1 mom. tillträde till andra produktions- och affärslokaler samt lagerutrymmen än sådana som omfattas av hemfriden.

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen för utförande av inspektion enligt 1 och 2 mom.

25 §

Tystnadsplikt

De som fullgör uppgifter enligt denna lag har tystnadsplikt enligt vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

5 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §

Straffbestämmelse

Bestämmelser om straff för personregisterbrott finns i 38 kap. 9 § strafflagen (39/1889) och bestämmelser om straff för personregisterförseelse finns i 48 § 2 mom. personuppgiftslagen.

27 §

Förvaltningstvångsmedel

Om någon bryter mot denna lag eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket ålägga denne att rätta sitt fel eller sin försummelse. Beslutet kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten kommer att avbrytas helt eller delvis eller att den försummade åtgärden kommer att vidtas på den försumliges bekostnad. Beträffande vite, hot om avbrytande och hot om tvångsutförande gäller vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för en åtgärd som vidtagits på den försumliges bekostnad betalas av statens medel och indrivs hos den försumlige i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961).

Helsingfors den 24 januari 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**

28 §

Ändringssökande

I beslut som Kommunikationsverket har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Kommunikationsverket kan i sitt beslut bestämma att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft. Besvärmyndigheten kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet tills besvären har avgjorts.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

30 §

Övergångsbestämmelse

En certifikatutfärdare som har börjat tillhandahålla allmänheten kvalificerade certifikat innan denna lag har trätt i kraft skall inom tre månader från ikraftträdandet göra en anmälan enligt 9 §.

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 15**L a g****om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen**

Given i Helsingfors den 24 januari 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001) 2 §, sådan den lyder i lag 493/2002, som följer:

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
1) sköta de uppgifter som enligt kommunikationsmarknadslagen (396/1997), radiolagen (1015/2001), lagen om posttjänster (313/2001), lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998), lagen om statens televisions- och radiofond (745/1998), lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

(565/1999) samt lagen om elektroniska signaturer (14/2003) ankommer på Kommunikationsverket, samt

2) sköta andra uppgifter som ankommer på Kommunikationsverket enligt andra bestämmelser eller kommunikationsministeriets föreskrifter.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 24 januari 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 16

Handels- och industriministeriets förordning**om grunderna för den ersättning som år 2003 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster**

Given i Helsingfors den 22 januari 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § lagen den 4 augusti 2000 om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om den grund-ersättning, tilläggsersättning och ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet som av statens medel skall betalas till en producent av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster, vilken har ingått avtal med länsstyrelsen, för ändamåls-enlig produktion av dessa tjänster samt om grunderna för dessa ersättningar.

De kostnader som förorsakas av att ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster produceras ersätts inom gränserna för det anslag som har reserverats för detta syfte i statsbudgeten för 2003.

2 §

Utbetalning av ersättningar

Konsumentverket betalar ut ersättning till en kommun som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster. Till en annan tjänsteproducent betalas ersättningen av länsstyrelsen.

Länsstyrelsen tillställer Konsumentverket en kopia av det avtal som har ingåtts med tjänsteproducenten senast den 14 februari.

Ersättningarna betalas ut senast före utgången av mars månad i en rat.

3 §

Grundersättning

Den grundersättning som skall betalas för produktion av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster är 0,79 euro per år och invånare i verksamhetsområdet.

Som invånarantal beaktas kommunens invånarantal enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993) vid ingången av det år som föregår det år då grundersättningen betalas ut.

4 §

Tilläggsersättning

Tilläggsersättningen allokeras till de olika länen enligt följande: 54 910 euro till Södra Finlands län, 54 910 euro till Västra Finlands län, 29 910 euro till Östra Finlands län, 29 910 euro till Uleåborgs län, 29 910 euro till Lapplands län och 7 478 euro till landskapet Åland.

En tjänsteproducent kan betalas tilläggsersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning, ifall detta förutsätts för att tillgången på tjänster skall kunna garanteras. Grunder för tilläggsersättningen är främst rådgivningsområdets omfattning och de specifika kostnader som förorsakas av de ärenden gällande ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning som är anhängiga. Om beloppet av tilläggsersättningen överenskomms i det avtal som skall ingås med tjänsteproducenten.

Nr 16

5 §

Ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet

Som ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet allokeras 1 374 000 euro fördelade mellan länen i proportion till deras invånarantal enligt 3 § 2 mom.

En tjänsteproducent kan betalas ersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning dock under förutsättning att tjänsteproducenten använder ersättningen till förstärkning av personalresurserna och täckande av skäligen allmänna kostnader. Om ersättningens belopp överenskomms i det avtal som skall ingås med tjänsteproducenten.

6 §

Återkrav

I det avtal som ingås med tjänsteproducenten skall intas en bestämmelse om att de

Helsingfors den 22 januari 2003

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

ersättningar som har betalats till en producent av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster kan återkrävas, om tjänsteproducenten inte har fullgjort sina skyldigheter i enlighet med det avtal som han har ingått med länsstyrelsen.

De ersättningar som har betalats till en kommun återkrävs av Konsumentverket på basis av länsstyrelsens beslut. De ersättningar som har betalats till en annan tjänsteproducent återkrävs av länsstyrelsen.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 28 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning den 25 augusti 2002 om grunderna för den ersättning som skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster (629/2002).

Överinspektör Ulla Karhu